

Elvi
Vallius

Karavaanari

©2014 Elvi Vallius
Kansi ja taitto: Raija Kristo
Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-286-972-2

Karavaanari

Elvi Vallius

Sie ja mie
yhteinen tie,
maailmalle vie.
Lumiset tienoot,
vaihtuneen lämpöön auringon.
Kaamos haihtuu
päiviin pidentyviin.
Pitkä tuo matka lie,
ennen perille pääsyä,
vaan toivossa odottaa,
näitä kaukomaita
Euroopan toisella laidalla.

Taas taakse jää kotimaa,
synnyinmaa.
Koillismaan lumiset tunturit
ajatus vie lämpöön etelän
vaikkei lintuinfluenssaa toivoisikaan,
niin välimerta kartetaan.
Portugalissa musta tuhkainen maa
tulipalot on tuhoa luontoon kylvänyt.
Maan asukkaat silti toivoa saa,
luonto pian käy uudestaan kukkimaan.
Ystävällisyys ja Atlantin rannat
siellä unohtuu arkiset huolet.
Koillismaan talven kylmät väreet
selkäpiissä hiipii,
ajatuksista pois hipsii.
Tie kutsuu etelään matkustamaan
lämmöstä valosta nauttimaan.

Nyt lähtee mummo tuhlaava matkalle
maahan lämpimään.
Jäävät huolet murheet unholaan,
saa kerrankin elää omilla ehdoilla.
Ei murehtia maallista,
ei ajatella huomista.
Lomalla kerran ollaan
lämmössä auringon
aivot tyhjään nollaa.
Säästäköön ken haluaa,
mummo toimii toisin vaan.
Hän tahtoo
oppia jotain uutta vaan,
nähdä suurta maailmaa
matkailu jo avartaa,
näkökenttää laajentaa.
Virikkeitä elon ehtoon,
uutta voimaa ammentaa
jatkaa elon matkaa.

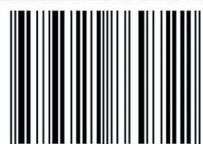
Mummo asunnon pyörille vaihtoi,
vapaa-ajan matkailijana,
maailmoo kahtoo.
Ei oo huolta huomista,
auton tankin dieselillä täyttää.
Sielun syövereissä
parhaat muistot säilyvät,
näin jatkuu matka Euroopassa
Suomen kevättä odotellessa.

On siitä ikuisuus,
Koillismaa jää taa,
voinetko käsittää
tämä etelän kapitalistinen erämaa,
ei kiehdo konsanaan.
Olet vankina kierouden:
ahneuden ja pelikenttien.
Onnen jyvät onnelaan,
löytyneekö konsanaan.

Pitkä tie,
minne se vie
kukaan ei arvata voi.
Olipa eessä kivinen reki,
taakkana vedettäväksi
tai itsestään kulkeva sähköinen rata.
Ongelmiin se vie
jos se on kirjattu
sen päivän pintaan
ei anna periksi
eikä auta hintaan.

Siinä se aika kului
vieri kuin kivi,
tai siivillä lentävä lintu.

Onneni murheeni
piilotin alle patjan,
paikkoja vähän
tässä matkailuautossa
pian jähmetyn tähän
loisteeseen auringon.

9 789522 869722